

ki siloma zavira redno delovanje deželnega zbora na veliko škodo deželi, ker ostane nerešenih mnogo nujnih tudi cestnih zadev; pa se na ta revolucionaren način tudi zastruplja vse naše javno življenje.

— **Napredna slovanska skupina.** Iz Dunaja se piše, da se dela na to, da bi se v parlamentu zasnovala „napredna slovanska skupina“, v katero bi se združili vsi napredni slovanski poslanci. Tak klub bi lahko štel kakih 15 do 20 poslancev, in zastopal bi pred vsem z odločnostjo napredna načela v javnem življenju. Po našem mnenju bi kaj takega ne bilo napačno. Enkrat se morajo tudi v parlamentu pričeti družiti vsi slovanski elementi, ki so v resnici svobodomiseln!

— **Bronasto kolajno z diplomom** je dobil na pekovski razstavi v Londonu ljubljanski pekovski mojster, gosp. Josip Podržaj, ki je razstavil cesarskega orla iz testa.

— **Nove lekarne.** Ministrstvo namerava pomnožiti število lekarn. Pri tej pomnožitvi dobi Ljubljana še jedno lekarno, ki bode nastanjena v šentpeterskem predmestju blizu Vodmata.

— **Celjsko okrajno glavarstvo** je sklenilo ustanoviti v Trbovljah deželno lekarno. S tem je popravljena napačna vest v „Slovincu“, da se nova lekarna ustanovi v Celju.

— **Naseljevanje v Ljubljani.** Tekom druge polovice letošnjega leta naselilo se je v Ljubljani več imenitnih rodbin, ki so doslej bivale v Gradcu. Mej drugimi naselil se je tukaj tudi nadsvetnik gosp. Jakob Hren, ki je bil ob času potresa v Gradcu načelnik pomožni akciji in je priredil koncert, od katerega je dobila Ljubljana 2000 kron.

— **»Štajerčevi« kandidati za deželni zbor.** Nemškutarski „Štajerc“ je proglasil naslednje kandidate za štajerski deželni zbor: za mariborski, slovenjebistriški in šentlenartski okraj Ludovik Kresnik iz Črešnjevca in graščak A. Damjan iz Št. Jurja na Pesnici; za ptujsko-rogaški okraj Peter Zadravec iz Frankovcev pri Ormožu; za ormoško ljutomerski in gornje-radgonski okraj, orehovski „kmet“ Fr. Vratschko.

— **Celjski župan Rakusch obsojen.** Novo izvoljeni, a še ne potrjeni celjski župan Julij Rakusch je bil obsojen na globo 20 kron ali 24 ur zapora, ker je pri cesarski maši dr. Dečkotu, podnačelniku okrajnega zastopa itd. glasno zaklical; „Verfluchte Frechheit“, ko se je hotel dr. Dečko uvesti v klop. Sodil je v tej zadevi pristav Markhl. Utemeljevanje njegove razsodbe je vredno osvetljenja v drž. zboru.

— **Slovenske napise v Železni Kaplji** so na kolo-dvoru pobelili. Naznanilo se je to pri sodnji. Deželna vlada je sama spoznala potrebo slovenskih napisov, kar je naravno, kajti kraj je le slovenski.

— **Tržaški namestnik** torej le ne pojde v pokoj, kakor se je splošno zatrjevalo, nego prevzame v torek zopet vodstvo tržaškega namestništva.

— **Akademično društvo »Slovenija« na Dunaju** šteje letos samo 45 članov, kakih 70 neklerikalnih visokošolcev pa stoji zunaj društva.

— **Društvo »Zvezda« na Dunaju** priredi v nedeljo, dne 2. novembra t. l. v dvorani „Wiener Ressource“, Dunaj I. Reichsratsstrasse 3, svoj zabavni večer s prijaznim sodelovanjem gospice Marice Luzarjeve na glasovirju, koncertne pevke gospice Ide Schöntagove, gospodov akademikov Avg. Leitgeba in I. Sajovica, pevskega zbora slovenskega akademičnega društva „Slovenije“ pod vodstvom gospoda Več. Kalasca in društvenega pevskega zbora pod vodstvom gosp. pevovodje V. Krušiča. Začetek ob 6. uri zvečer. Prijatelji društva dobro došli!

— **Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju** bode imelo svoj 14. občni zbor v petek, 14. novembra t. l. v dvorani „Slovenske Besede“, Dunaj, I. Braunerstrasse 7, I. nadstropje. Začetek ob 6. uri zvečer. Vspored: Nagovor predsednika. Poročila: tajnikovo, blagajnikov. Volitve. Slučajnosti.

— **Morilec zidar Ignacij Panko**, doma iz Rogoznice pri Ptuj, ki je ustrelil iz maščevalnosti 21. t. m. Barbaro Kolarič iz Kicarja, je prišel sam dne 23. t. m. dopoldne k sodnji v Ptuj. Kolarič je bila od pusta 1902 omožena in zdravniška obdukcija, izvršena na nesrečnici v sredo 22. t. m. je dokazala, da je bila Kolarič v blagoslovljenem stanu z dvema dečkoma.

— **Roparski napad v ljubljanski okolici.** V nedeljo zvečer med 7 in 8. uro je bil na cesti v Podsmreki „pri dolgem mostu“ napaden in oropan potujoči krojaški pomočnik Maks Stirkowsky, 46 let star, rojen v Jasli, pristojen v Sibuzo, okraj Gorlice v Galiciji. Napadla sta ga brata Fran Kovač, delavec v tobačni tovarni in N. Kovač, korporal pri 17. pešpolku, 10 kompaniji v Ljubljani, doma iz Kozarjev. Slednji je Stirkowskega na cesti ustavil, ga sunil najbrže z bajonetom v vrat, da je padel, na kar sta mu oba slekla obleko in mu pobrala ves denar, 40 kron, in ga pustila ležati na cesti. Neki črevljar je videl nekaj časa popred na cesti korporala Kovača in njegovega brata, katera je slučajno poznal, in je to, ko je izvedel o roparskem napadu, naznanil orožnikom. Na ta način sta se storilca poizvedela. Franc Kovač je bil drugi dan dopoldne v tukajšnji tobačni tovarni aretovan in se je izročil c. kr. deželnemu sodišču. Korporala Kovača je vojaška oblast zaprla. Maks Stirkowsky se nahaja v deželni bolnici. Nam se čudno zdi, da bi potujoči, brezposelni krojaški pomočnik imel pri sebi 40 kron. Kaj pa, ko bi bil rop le izmišljen, in se je izvršil le pretep?

— **Zakon proti pijančevanju.** Vlada je zopet predložila načrt zakona proti pijančevanju. Novi načrt določa v bistvu, da se sme sploh žganje prodajati le v takih prostorih, koder ni drugih obrtov, n. pr. prodajalnic, kjer si prebivalstvo kupuje potrebni živež. Na 500 prebivalcev se sme dovoliti le ena koncesija. Ako je gost ostal dolžan za žganje, tega dolga krčmar ali prodajalec ne more iztožiti, ako je gost že preje kedaj na kredo praznil „fraklje“. Kdor v pijanosti stori kaznjivo dejanje, more se kaznovati z zaporom do šestih mesecev ali z globo od 10 do 1000 kron. Kogar zasačijo, da je bil tekom poluleta na javnem kraju že večkrat pijan, more se kaznovati z zaporom do štirih tednov ali z globo od 10 do 500 kron. Kdor v gostilni ali prodajalnici proda žganja človeku, ki je že pijan, more pričakovati kazni do treh mesecev zapora ali do 1000 kron globe. Ista kazen velja tudi za one, ki neodraslim prodajajo žgane pijače. Žganjarji, veselite se novega zakona!

— **Zakonska sreča.** Te dni se je v Osjeku na Hrvatskem odigrala žalostna rodbinska igra. 21letni uradnik Fran Pec se je oženil pred tremi meseci z 18letno Marijo Petrovič. Mlada sta si vzela stanovanje v bližini njenih roditeljev. Kmalu po poroki pa so se pričele med njima neke razmerice, ki so postajale nežnejše od dne do dne. Predzadnje nedeljo je dospel prepir med zavidanja vrednima zakonskima do vrhunca, ki je imel za prvo posledico to, da je mlada žena ubežala svojemu možu k njenim starišem. Te dni je prišel mladi Pec k svoji sorodnici ter jo prosil, da mu privede ženo, ker želi z njo govoriti. Ko pride žena, izvabi jo na dvorišče, ondi potegne revolver in jo vstrelji. Ko je na to pritekla njena mati, ustrelil je še njo, potem pa je hotel sesti v naročeni voz in se odpeljati, a izvošček mu je ubežal pred nosom. Po noči ob 11. uri so čuli zunaj na polju strel in res so našli Peca že mrtvega.

— **Ljubezenska drama.** Pravzaprav bi se lahko to, kar se tukaj pripoveduje, imenovalo tragikomedija. Agent Fr. Schwehla, oženjen, oče štirih otrok, se je zaljubil na Dunaju v 19letno lepo deklico, Emilijo Esser. Dne 31. julija t. l. jo je zvalil v neko malo dunajsko kavarno, kjer ji je začel tožiti

svoje srčne bolečine. Končno pa je potegnil iz žepa revolver prav malega kalibra ter ustrelil dvakrat na deklico, potem pa še dvakrat proti sebi. Oba sta se zgrudila na tla. Ko pa je prišla pomoč, vzdignila sta se zopet oba zdrava. Popadala sta le iz strahu. Dekletu namenjeni krogli so našli v njeni ruti na glavi, proti sebi izstreljene svinčenke pa so izvlekli iz agentove suknje. Vkljub temu je srčni bolnik Schwehla še sedaj v preiskovalnem zaporu.

— **Polkovnik Jankov.** Iz Macedonije prihajajo poleg groznih poročil tudi jako zanimive vesti. Tako se poroča o „polkovniku Jankovu“, kateri je nekak drugi Kraljevič Marko pri ljudstvu. Polkovnik Jankov nosi bolgarsko uniformo ter ima polno redov na prsih. Tako vodi svoje čete v Macedoniji. Okoli sebe ima 30 pribočnikov, same izbrane ljudi in čvrste junake, katere obdaja nimbus čudotvornosti. Kjer koli nastopi s svojim štabom, sprejema ga ljudstvo brez razlike narodnosti z navdušenjem. Celo Turki imajo do njega neko zaupanje. Pri nekem spopadu s Turki se je Jankov tako hrabro obnašal, da je vzbujal celo občudovanje turških vojevodij. Njegova taktika je tako izborna, da povsodi zmaga. Priprosti turški vojaki so dobili tak rešpekt pred njim, da se jih je prijela vraža, da je Jankov neranljiv, zaradi tega gredo proti njemu le z največjim strahom v boj. Ko pa je nedavno temu nekaj ujetih turških vojakov zopet izpustil na prosto ter po vrhu še vsakemu izmed njih podaril zavoj tobaka, se je njegov renomé še podvojil. Poleg njegove hrabrosti hvalijo vsi tudi njegovo velikodušnost. Tako kakor polkovnik Jankov, je postal popularen pred več sto leti tudi Kraljevič Marko in mnogi drugi junaki.

— **Kako misli Jules Verne o zrakoplovstvu.** Pariški dopisnik rimskega dnevnika „Giornale d' Italia“ je bil nedavno v Amiens-u na obisku pri slavnem še živečem francoskem pisatelju Jules Verne-ju ter ga je vprašal za njegovo mnenje glede zrakoplovstva. Deset minut — piše rimski dopisnik — sem čakal v sobi, v kateri je vladal najlepši — nered. Knjige, karte statuete vse to je ležalo po kotih. Prve besede slavnega romanopisca so bile: „Izvolite, da Vas sprejemem v polutami. Moje oči težko prenašajo „sladko“ svetlobo dneva, pa se moram varovati, ker znate, imam jih že štiri in sedemdeset na grbi!“ — „Vi lahko dočakate sto let.“ Ne, to je zame preveč. — Prej prosim, s čem Vam morem postreči?“ — Rad bi znal za Vaše mnenje o zrakoplovih, ki se dajo voditi po novih projektih Santos Dumonta?“ — „Vi veste, dragi gospod, da nisem učenjak. Pisal sem marsikaj o zrakoplovih in podmorskih brodovih, ali samo za to, da zabavam otroke. No, kar se tiče zrakoplova, ki bi se dal voditi, moram reči, je to zame nekaj neumernega, ker je zrakoplov lažji od zraka. Nesrečna usoda Severova mu daje prav. Kar se je njemu pripetilo, utegne se pripetiti nekega dne tudi Santos Dumontu, ako ga bode volja še nadalje v družbi smrti brodirati po zraku. Pomislite samo! Dvigati se v zrak z zrakoplovom, polnim plina, v katerega bližini se nahajajo motorji, ki vsaki hip lahko eksplodirajo! Ne maram s tem plašiti poskuševalcev ali poudariti moram, da je zrak po vsem lažji element nego sta osoda in zemlja. Ako se n. pr. zgodi nesreča z avtomobilom, tedaj je tudi zemlja, na katero se nesrečnik lahko še morda reši; ali ako se potopi brod, je tudi voda neko zavetje v sili, ali — zrak . . . Zrak?! „Ali kaj je s teorijo stroja, ki je težji od zraka?“ „Pred tridesetimi leti sem ustanovil društvo za sestav tacega stroja, s katerega pomočjo bi se moglo ploviti po zraku, a ki je težji od zraka.“

— **Belgijski kralj** je velik prijatelj lepe unanosti. Njegova shramba za obleko in toaleta je podobna laboratoriju, kajti notri se nahajajo vse mogoče pomade in druge take stvari za lepodišje človeka. Posebno pažnjo posvečuje kralj Leopold II. svoji bradi. Vsako jutro potrebuje jedno celo uro, da jo počese in ji da idealno formo. Baron Snój med tem čita kralju razne došle dopise, piše razne rešitve, katere mu kralj nareka. Ta

baron Snój je tajnik in mentor Leopolda II. On čuva nad njim pri jedi in hodi z njim. Ako kralj seže pred kavo po čaši likerja, ga Snój posvari: „Sire, samo eno kapljico Veste da Vam je zdravnik prepovedal.“ Kralj vzdihne in nevoljno pogleda proti nebu.

— **Stoletnica modernih hlač.** Letos praznujejo moderne hlače stoletnico svojega obstanka. Hlače so se čudovito hitro udomačile po celem omikanem svetu. Škoda, da se je izgubilo ime izumitelja. Začetkom niso bile nič kaj priljubljene; še le, ko jih je začel nositi angleški kralj Jurij III., so nastopile zmagoslavno pot po celem svetu.

— **Lah otrovan z mačkom.** Fr. Tiroletti v Bresciji v Italiji je bil poseben ljubitelj mačje pečenke. Te dni ni ujel nobenega mačka, pač pa je našel na cesti nekega mrtvega mačka. Zadovoljil se je s tem. Nesel je mačka domov, odrl ga, skuhal in pojedel. Skoro na to je začutil strašne bolečine. V par trenutkih je bil Troletti mrtev. Pojedel je otrovanega mačka.

— **Štrajki v starih časih.** Neki francoski arheolog je našel stari pergament, ki spričuje, da je bilo tudi v starih časih štrajkov ter da to ni pojav nove dobe. Stari spisi kažejo, da so peki v Jeruzalemu predno si je cesar Titus osvojil to mesto, izjavili, da ne spečejo več nobenega hleba, ako se jim ne zviša plača. Prebivalci Jeruzalema pa so si znali pomagati in naročili so druge peke iz Aleksandrije, kateri pa za Jeruzalemce niso znali narediti pečiva. Vsled tega so bili Jeruzalemci prisiljeni, pokoriti se domačim pekom in povišati jim plače. — Tu pa je treba dostaviti, da so bili tako jeruzalemski peki, kakor oni iz Aleksandrije, — židje. Ker so pa bili židje vseh časov in krajev razposajeni in puntarski ljudje, zatorej se ni prav nič čuditi, da so tudi že v starih časih poznali štrajk, seveda ondi, kjer so se nahajali judje, kakor izvira tudi danes vse delavsko prekucustvo od židovskih šepetalcev.

— **Razbojniška jama v Novem Jorku.** V srcu Novega Jorka, nedaleč od velike prometne žile tega mesta Herald Square-a, je razkrita nevarna razbojniška „jama“. Propale ženske igrajo v njej poglobitno ulogo. Te propalice dovažajo v ta podzemski kraj razne ljudi iz okolice mesta in iz dežele ki ne slutijo nič hudega, pod pretvezo, da jim pokažejo posebno „zabavišče“. Tu notri pa jih s pomočjo sumljivih možakarjev oropajo do nazega in tudi njih življenju ne prizanašajo. V veliki peči tega shajališča so našli cele kupe ostankov teh žrtev, katere so razbojnik oropali, pomorili in potem sežgali. Pri svojem „lepem“ delu se ti lopovi poslužujejo omamljivih pijač, v katerih se nahaja neka kemična snov, katere učinek je ta, da popolnoma omami žrtev, s katero potem postopajo na omenjeni način. Nekatero žrtve pomečejo tudi na cesto, kjer se prebude iz narkoze zjutraj s težkim glavobolom, nevedoč, kje se nahajajo, pač pa, da so bili popolnoma okradeni. Proti nekaterim razbojnikom so nastopile oblasti in se vršijo vsak dan nova razkritja.

— **Koliko London na leto izgubi.** Zanimiva je statistika izgub raznih predmetov, ki se dogajajo vsako leto v tem največjem mestu sveta. V vozovih, omnibusih, vagonih mestnih železnic, tramvajih in sploh med vožnjo izgubi londonsko občinstvo 39.551 predmetov na leto. Izmed teh predmetov se nahaja v prvi vrsti ne več ne manj nego 17.497 dežnikov. Število izgubljenih denarnic znaša 3214. Največji znesek, ki je bil izgubljen v novčarki, je bil 6000 kron v papirju in zlatu. Nadalje se izgubi do 886 prstanov, 210 ur, 758 naočnikov in lornjetov za gledališče, 2809 ročnih kovčkov. Kar se dostaje toaletnih delov, izgubi se raznih svrhnikov, pokrival itd. za možke 1647 komadov, ženskih toaletnih delov pa 1793, kar znači, da se ženske ali več vozijo ali da so bolj pozabljive. Med londonskimi vozniki pa se nahaja malo nepoštenih, ker vsaki si hoče ohraniti dober glas.

— **Nevidni kanoni.** To iznajdbo imamo že. Angleški stotnik Sykes je v taborišče Aldershof poslal šest topov z mavričinimi barvami, predvsem z rudečo, modro in rumo barvo ter jih 3000 m od taborišča nastavil. Dasi so častniki vedeli, kje približno stojijo topovi, vendar jih niso mogli niti z najboljšimi daljnogledi opaziti, ker je kombinacija barv bila videti iz daljave popolnoma enaka ozadju. Tudi na 1000 m niso opazili teh topov. Naposled so prijezdili v bližino 800 m, da so jih opazili.

— **Zrakoplov na oder spravi gledališče v Novem Jorku.** Drama se igra v zraku. Junakinjo odpeljejo njeni zasledovalci z zrakoplovom. Drugi zrakoplov zasleduje roparje in vname se boj v zraku. Vsak večer je gledališče razprodano, tako zanima občinstvo ta izredna uprizoritev.

— **Sablja odpravljena.** Lord Dundonald je zapovedal, da se v kanadijski armadi odpravi sablja, ki se bo znanprej rabila samo v paradi.

— **Nekaj o kineških črkostavcih.** Kitajski črkostavci se popolnoma razlikujejo od naših. Kitajski črkostavec potrebuje na tisoče in tisoče tipov, od katerih vsaki označuje celo reč. Da more imeti približni pregled nad temi tipi, napravi si vso stvar tako-le: Ob steni je več omaric, v katerih se nahajajo črke. Nad temi omaricami je na steni zapisano n. pr. roka, reka, glava itd. in v omarici se nahajajo vsi tipi nahajajoči se na roko (prsti, členki, žile, kite itd.) reko, glavo. Delo stavčevu je lahko. Ali hodniki so polni omaric in ubožni učenci znašajo „učiteljem“ črne umetnosti tipe zastonj

Loterijske srečke.

V Brnu dne 29. oktobra t. l.: 37, 59, 51, 15, 62.
Na Dunaji dne 25. oktobra t. l.: 12, 40, 88, 57, 55.
V Gradci dne 25. oktobra t. l.: 69, 62, 44, 18, 89.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 31. oktobra 1902. Pšenica K 7 50 h, rž K 6 — h, ječmen K 6 30 h, oves K 6 50 h, ajda K 7 — h, proso K 6 50 h, turšica K 7 — h, leča K 8 — h, fižol K 10 — h
Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Kuverte s firmo

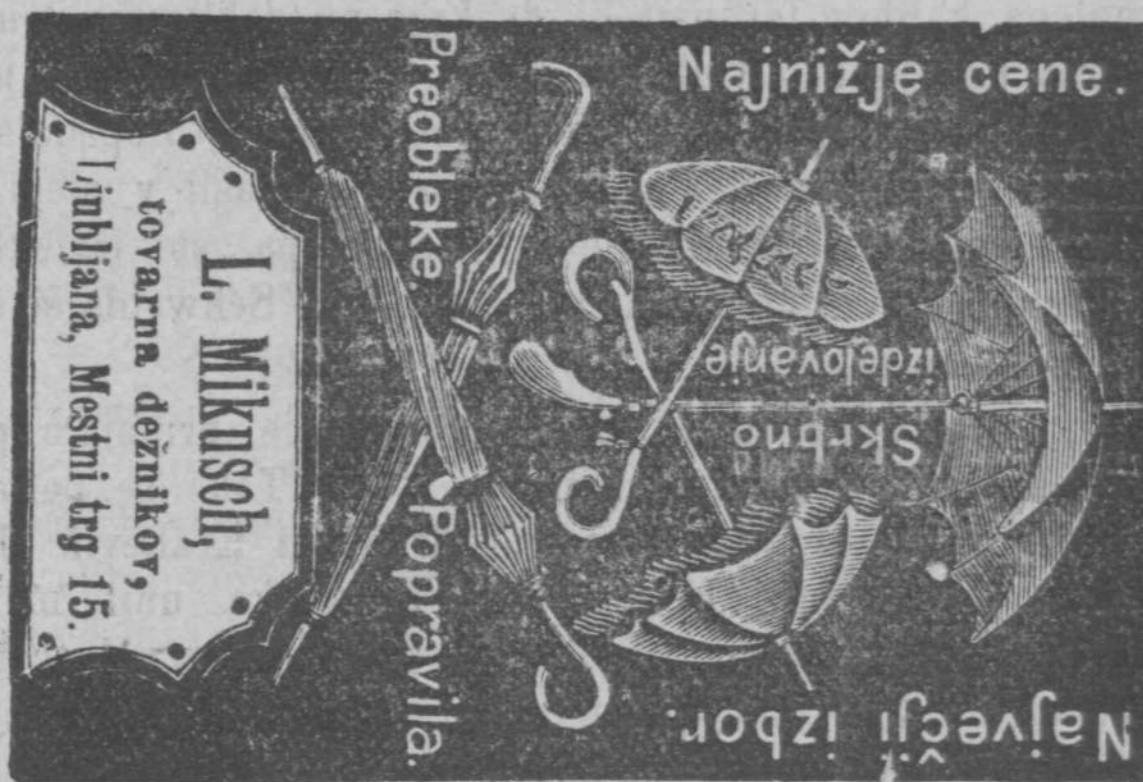
priporoča

J. Blasnik-ova tiskarna v Ljubljani.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti s prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme **Ludwig Oesterreicher**,
Deutsche Gasse 8 Budapest. (9—10)

Ravnokar je izšla
v zalogi J. Blasnikovih naslednikov v Ljubljani

Velika in Mala

PRATIKA

za navadno leto

1903,

ki ima 365 dni.

Na svetlo dala c. kr. kmetijska družba.

J. Blasnikova „Velika Pratika“ in „Mala Pratika“ katero izdaja c. kr. kmetijska družba že nad pol stoletja in katera izhaja od svojega rojstva že čez sto let, je torej edino le prava, starodavna „Pratika“, katero je toliko let skrbno urejal rajni prvoboritelj Slovencev, dr. Janez Bleiweis in v. č. g. župnik Blaž Potočnik ter razni drugi učenjaki duhovskega in svetnega stanu. Ta „Pratika“ ima na prvi strani podobo sv. Jožefa kot uradno potrjeno varstveno znamko. Zatorej zahtevajte le zmiraj Blasnikovo „Veliko Pratico“ vsako drugo zavrnite, kot nepravo.

„Velika Pratika“ stane 24 vin., „Mala Pratika“ pa 20 vin.